

Bayer Zsolt: Piacgazdaság

2012 január 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tavaly nyáron sokat jártam odafönt Zemplénben. Az ország legcsodálatosabb vidékén, a Rákócziak ?si földjén. Ahol most a kilátástalanság, a szegénység, a semmi az úr.

„Ezernyi fajta népbetegség,

*szapora csecsem?halál,
árvaság, korai öregség,
elmebaj, egyke és sivár*

*b?n, öngyilkosság, lelki restség,
mely, hitetlen, csodára vár,
nem elegend?, hogy kitéssék:
föl kéne szabadulni már!"*

Ilyen most a Zemplén. Bármennyire is iszonyatos bevallani, de ilyen.

Sok polgármesterrel, helyi emberrel, az olykor tényleg kilátástalannak t?n? helyzet ellenére magabíró és magabízó polgárral beszéltem arrafelé, és szinte kivétel nélkül elmondták, hogy óriási lehet?ség a vidék számára a szarvasmarha-tenyésztés. Ahogy egyikük fogalmazott: nem tudunk most annyi marhát tenyészteni, amennyit nem lehet eladni a törököknek. S leginkább a pénztelenséget és a hitel hiányát panaszolta, mert emiatt sok fiatal család nem tud belevágni a biztos megélhetést biztosító marhatenyésztésbe.

Tegnap jött a hír: valamilyen állatvéd?k feljelentették Brüsszelben Magyarországot, mondván, a Törökországba irányuló szarvasmarhaexport szörny? állapotok között zajlik, és az állatokat nagyon megviseli a hosszú út. Egyszermind felszólították Brüsszelt, tiltsa meg Magyarországnak, hogy marhát exportáljon Törökországba.

Az egyik magyar illetékes pedig mindjárt nyilatkozott, és elmondta, az export negyven százalékát teszi ki a Törökországba irányuló kivitel, ha ez bed?l, azt nem heveri ki az ágazat. S ki tudja, hány százezer magyar ember, család reménye, megélhetése, élete lesz oda ismét.

S most persze ismét Brüsszelen a sor.

S ahogy Brüsszel viselkedik mivelünk, nincsenek illúzióim: hamarosan érkezik majd egy dörgedelmes levél onnan, a szegény szarvasmarhák védelmében, komfortjukat védend?. És hamarosan felkerül majd a netre valamilyen film

is, amelyen kínlódó tehenek lesznek láthatók. Nem szükséges, hogy azok a felvételek Magyarországon vagy magyar tehenekről készüljenek – elég, ha az lesz aláírva. Mint a libatömés, libamáj ügyében.

A törökök pedig, akik valamilyen érthetetlen oknál fogva nagyon szeretnének bekerülni ebbe az unióba, meg fognak retenni, fel fognak háborodni – és majd a távoli Németországból, Franciaországból és Spanyolországból importálnak ezután marhát.

Ki tudja, honnan?

A lényeg, hogy ne tölünk.

Mert azt azért mindenki tudja, hogy ezek mögött az „állatvédők” mögött mindig ott áll egy gazdasági társaság és egy gazdasági érdek. Sok pénzzel, akarattal, elszántsággal, és a világ összes aljasságával. Hiszen ez is a szabad piac lételeme: ha valaki jó minőséggel, hagyományos kapcsolatokkal és a fene tudja még, milyen okok révén elhappol egy nagy piacot, akkor azt a valakit el kell lehetetleníteni. Bármilyen eszközzel. Kerül, amibe kerül.

Ha pedig Magyarországról van szó, végképp nem számít semmi sem. Akkor a háttérben meghúzódó hatalom kiadja a parancsot, és a látható idioták és pitiáner gazemberek (esetünkben az „állatvédők”) elvégzik a piszkos munkát.

Szólok előre: néhány héten belül a magyar szarvasmarhák panaszától lesz hangos Európa. Aztán majd Brüsszelben, elegáns éttermek különtermeiben, „medium süttöt” bélszínek fölött fogják megünnepelni az örvendetes hírt, miszerint a török piac immáron szabad.

Aztán majd hamarjában újabb levél íródik a magyar kormánynak, hogy tartsa tiszteletben a piacgazdaságot és az európai értékeket.

Hát akkor nagyon akadémikusan, minden indulat nélkül, pusztán a jéghideg pragmatizmus és a korunkat mindenekfelett irányító haszonelvűség jegyében mondom az uraknak: elmentek ti a...

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló